

KARTA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

NUMER ZESPOŁU

535

KATEGORIA

A

NAZWA ZESPOŁU

Polska

PRZEKAZUJĄCY

WYKONAWCA SPISU

ROK PRZEKAZANIA

2017

MIJSCOWOŚĆ

Świętochłowice

GMINA

Świętochłowice

POWIAT

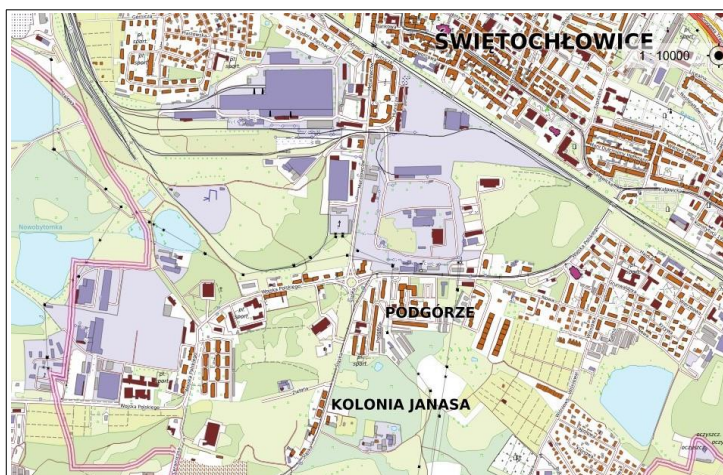
świętochłowicki

WOJEWÓDZTWO

śląskie

REJON DOKONANEJ EKSPLOATACJI

Świętochłowice

CHARAKTERYSTYKA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

ZAKRES CHRONOLOGICZNY

–

–

–

ILOŚĆ JEDNOSTEK

44

DOK. KARTOGRAFICZNA

49

SUMA

93

ILOŚĆ PODJEDNOSTEK

157

351

508

ILOŚĆ mb

–

ILOŚĆ SKANÓW

–

–

–

ZAKRES POSIADANEJ DOKUMENTACJI

TEKST: dokumentacja prawna, dokumentacja geologiczna, dokumentacja ochrony powierzchni, inne

KARTOGRAFIA: karty tytułowe, mapy wyrobisk górniczych, mapy geologiczne, mapy powierzchni, inne

–

RYS HISTORYCZNY

ZAKŁAD GÓRNICZY	Polska		
METODA EKSPLOATACJI	podziemna		
PRZEDSIĘBIORCA			
NAZWA ZŁOŻA	Polska-Wirek		
RODZAJ KOPALINY	węgiel kamienny		
NAZWA TG NAZWA	Kochłowice-Świętochłowice-Chorzów		
OG	Świętochłowice I		
ROZPOCZĘCIE EKSPLOATACJI	–	ZAKOŃCZENIE EKSPLOATACJI	11.10.1999
KONCESJA I WYGASZENIE	Decyzja nr 127/94 Ministra OŚZNL Decyzja Ministra Środowiska z dnia 16.12.2015		

Kopalnia prowadziła wydobywanie węgla kamiennego w rejonie Rudy Śląskiej (Kochłowice), Świętochłowic i Chorzowa.

W 1873 r. połączono pola górnicze „Bohlen”, „Gefall”, „Faustin”, „Hexenkesel”, należące do Guido Henckla von Donnersmarcka. Do 1922 r. kopalnia nosiła nazwę „Deutschland”, w latach 1922–1937 – „Niemcy”, od 1937 – „Polska”. W 1972 r. włączono do niej kopalnię „Prezydent” (Ruch II). W 1993 r. weszła w strukturę Rudzkiej Spółki Węglowej, a w 1995 r. połączono ją z kopalnią „Nowy Wirek” pod nazwą „Polska-Wirek”. W 1999 r. wstrzymano wydobywanie węgla. Większość obiektów budowlanych zakładu górniczego zlikwidowano. Pozostała wieża szybu I z 1908 r. oraz wieża szybu II z 1891 r.

W latach 1884–1887 udostępniono poziomy wydobywcze 180 m i 225 m, które były eksploatowane za pomocą szybów I i II. Szyb III służył do eksploatacji z poziomu 140 m. W 1889 r. uruchomiono szyb IV o głębokości 116 m. Po 1897 r. oddano do eksploatacji poziom 300 m, a następnie poziom 400. W latach 1888–1898 powstały szyby wentylacyjne IV–VI, a następnie szyb wentylacyjny VII o głębokości 300 m. W 1954 r. oddano do eksploatacji poziom 510 m.

Maksymalną wielkość wydobycia, ok. 2 mln t, kopalnia osiągnęła w 1979 r.

Bibliografia

1. Frużyński A., *Kopalnie węgla kamiennego w Polsce*, Łódź 2012.
2. Jaros J., *Słownik historyczny kopalń węgla na ziemiach polskich*, Katowice 1984.
3. *Statystyka Przemysłu Węglowego w Państwie Polskim za rok 1937*, oprac. Ministerstwo Przemysłu i Handlu, Warszawa 1938.